

Излази недјељом.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ и АУ-
СТРО-УГАРСКУ (с БОС-
НОМ и ХЕРЦЕГОВИНОМ)
на годину 6 ф., на по год.
3 ф., на четврт године 1 ф.
и 50 новчића.

За све остале земље у
ЈЕВРОПИ и АМЕРИЦИ: на
годину 20 франака, на по
године 10 франака, на чет-
врт године 5 франака.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Л И С Т З А П О Л И Т И К У И Ћ Њ И Ж Е В Н О С Т .

Преплата плаћа се у пла-
ћеним писмима непосредно
администрацији „Гласа Цр-
ногорца“ на Цетиње, а може
се и картом упућеном на
пошту у Котор. Дошле пи-
сле се уредништу. Руко-
писи се не враћају.

За огласе плаћа се од
реда 5 новчића. За веће и
на дуже пријеме мање.

ТЕЛЕГРАМИ „ГЛ. ЦРНОГОРЦА“.

БИОГРАД, 8 октобра. — Скуп-
штина је данас изабрала, са 84 од 98
гласова, Николау Пашича за свога
председника.

ЗАГРЕБ, 8 октобра. — Опози-
ција је предложила сабору, да се Дал-
мација споји са Хрватском и Славо-
нијом. Приједлог је упућен одбору.

ПЕТРОГРАД, 8 окт. — Цар и
Царица дошли су у Гатину. —
„Вјесник“ јавља, да је, приликом про-
ласка кр. Наталије кроз Влашку, био
близу Јана покушај противу њена
воза.

ЛИСАВОН, 8 окт. — Краљ је
умро јутрос на 8 ура. — Нашледник
му војвода од Браганде, назвао се
Карлос I и у свом прогласу потврдио
је министарство.

БЕРЛИН, 8 окт. — Кнез Бис-
марк вратиће се 25 о. м. у Берлин да
буде при вијећању рајхстага. Царица
(Фридрих?) са шћерима кренула је у
Атину преко Млетака.

БРИНДИЗИ, 8 окт. — Царевић
руски стигао је овдје и одмах се укр-
цао за Атину.

ПАРИЗ, 8 окт. — Низар је име-
нован за политичког управника у ми-
нистарству иностраних послова.

СРИЈЕДАЦ, 8 окт. — Собрање
је сазвано на 15 октобар.

МОНЦА, 8 окт. — Цар и Ца-
рица њемачка дошли су на 9½ јутрос
и дочекани су најсрдније. Сви кра-
љеве рођаци дошли су у двор, на
сједник Цару и Краљу. Цар Вилхелм
је говорио са Криспијем, Умберто са
Херб. Бисмарком.

АТИНА, 8 окт. — Порта је на-
редила Шакир-пашу, да задовољи вој-
ску те да прекине грађење путова.

БИОГРАД, 8 окт. — По избору
председника отворена је скупштина
говором првог намјесника Ј. Ристића.
Говор највише скупштини преу-
стројство народне војске уз кадарски
систем садашњи, уређење односа из-
међу цркве и државе, исказује задо-
вољство што се у цркви вратио зако-
нити ред и увјерење да преустројство
ишту и спољне и унутрашње потребе.
Говор истиче пријатељске и правилне
односе са сусједним великим и оста-
лим државама. Усјело се, не само
развити затекла се пријатељства са
вел. државама, по и усавршити дра-
гоценим тековинама. Говор изјављује
тврду вољу владе, да његује слогу међу
балканским земљама и тежињу да се
развије самоуправа и напредак бал-
канских народа.

ЛУДВИГСБУРГ, 8 окт. — Принц
Вилхелм од Виртемберга, намијењен
нашледник Краљев, нападнут је јутрос
при ходу у цркву. Један младих, име-
ном Клајбер, родом из Улма, гађао је
у кола, но није згодио. Виће да је
манит. Рече да је крајње вријеме да
Виртемберг добије краља католика.

ПЕТРОГРАД, 8 окт. — „Граж-
давини“ дознаје, да се путници на по-
вратку из Берлина много хвале доче-
ком и да ће се навијек најугодније
сјелати. Гласови, особито француски,
јех новина, да је састанак био усљен,
сасвим су измишљени.

БЕЧ, 10 окт. — „Wiener Zeitung“
доноси ручно писмо Тесарево Кално-
кију, у коме пише, да је наредио, пре-
ма обичају Својих предака, да се вој-
ска зове по називу свог врховног вође,
да се војска и морнарица од сада зову

„Тесарска и краљевска“, што одговара
одредби закона од г. 1867, по то не
смије бити на штету нераздјеливости
војске и морнарице, која је била и
прије закона од 1867 на основу
прагматичке санкције.

БЕРЛИН, 10 окт. — Јутрос је
отворен „рајхстаг.“ Пријестони говор
највише је приједлоге за допуну војне
силе, да се добро подупру смјерови
Цареви и његових савезника за —
одржање мира. Завршује, како су се
Цареви наде у одржање мира оствари-
ли и ујемчили састанцима Царевим
са владоцима сусједних држава, „при-
јатеља и савезника“. Састанцима је
било намијењено да утврде у иностран-
ству повјерење у искрено мирољубље
Њемачке, те можемо вјеровати да ће и
до године бити сачуван мир, основан
на уговорима.

ЗАДАР, 10 окт. — Лојдов брзи
пароброд „Фердинанд Макс“, на путу
из Дубровника на Пунту д'Остро, оште-
тио машину, те га је силни југ бацио
у широко море. — Лојдови бродови
„Јонио“ и „Прогресо“ кренули из
Котора да га траже. „Јонио“ се врнуо
без успјеха. — На броду „Ферд. Макс“
налази се и Књаз Петар Карађорђевић.

БЕЧ, 10 окт. — „Fremdenblatt“,
потврђује да је гр. Калноки при свом
задњем бављењу у Берлину примио
позив Бисмарков да му дође у походе
у Фридрихсруе, те ће поћи тамо до
двје недеље.

БУДАПЕШТА, 10 окт. — „Pester
Lloyd“ дознаје из најоузданије руке,
да при скорапшњем вијећању министа-
ра у Бечу није било разговора о ино-
страној полицији, јер општи положај
остао је исти.

МОНЦА, 10 окт. — Цар и Цари-
ца њемачка пошли су јутрос у Венову.

БЕРЛИН, 10 окт. — „Polit.
Nachrichten“ поричу, да ће Бисмарк
25 окт. доћи у Берлин.

ПЕТРОГРАД, 11 окт. — Нови
турски вел. посланик Хусни-паша, и-
мао је дуги разговор са Гирсом. Од
недјеље ће предати своју пуномоћ
Цару.

БИОГРАД, 11 окт. — У распра-
ви о изборима одбио је министар К.
Таушановић, уз велико одобравање,
тужбу либерала да се влада мијешала у
изборе.

БРИСЕЉ, 11 окт. — Принц Фер-
д. Кобург дошао је јутрос из Париза,
походио је вечерам конта од Фландрије
који му је вратио посјету. Исто вече
пошао је принц Ферд. преко Њемачке
дома.

ЗАДАР, 11 окт. — До сад нема
никаква гласа о нестало пароброду
„Фердинанду Макс“. Синоћ је вапор
„Прогресо“ пристао уз Комбур за
угаљ, те је пошао да тражи.

ЗАДАР, 11 окт. (на подне). —
Лојдов пароброд „Фердинанд Макс“
нашао се код „Пунте Ластовске“ при
отоку Меледи. Два пароброда Лојдова
кренула су да прихвате путнике, по-
шту и робу.

БЕЧ, 12 окт. — „Fremdenblatt“
говори о састанку Царева у Берлину
те напомиње како се успјело објасни-
ти Цару руском први смјер „савеза
за мир“, и уклонити неповјерење по-
државано разним дошаптавањем па и
натегу силом створену између два Ца-
ра и двје Царевине. Како је руски
Цар добро загледао у смјерове Ње-
мачке и савезнике јој, има нада да ће
се воља политичких кругова руских
промијенити. Тек тада ће Јевропа мо-

ћи душом дахнути и хвалити саста-
нак.

Министар Козјек, преставник Те-
сарев при атинској свадби, предаће
грчком Краљу ручно писмо Тесарево
као честитку.

ЗАДАР, 12 окт. — Пароброд
„Фердинанд Макс“ нађен је усидрен
код „Пунте Ластовске“, при отоку
Меледи. „Јонио“ га је потегла у Кор-
чулу. Путници, међу којима и Књаз
Петар Карађорђевић, пренесени су
здроно у Котор.

БЕЧ, 13 окт. — „Polit. Corresp.“
доноси писмо из Петрограда, из руског
извора, у коме пише, како озбиљни
руски политичари, и ако не мисле да
се ради око Порте да ступи у тројни
савез, ипак виде у путу Цара Вил-
хелма у Цариград важав догађај, који
ће се чути у политичкој будућности
Истока.

МОНАКОВО, 13 окт. — Принц
Ферд. Кобург дошао је јутрос и по-
лази, по прилици, преко Оршаве и
Лом-Паланке, да не досађује Србији.

ПАРИЗ, 13 окт. — Карно је
потписао декрет, којим се сазивају ка-
маре на 12 новембра.

ЗЛАТНИ ПРАГ, 13 окт. — По-
слије дуге бесјед Грегерове у корист
успоставе Чешке краљевине и круп-
сања Тесара као Краља чешкога, са-
бор је приједлог адресе, по препоруци
Ригеровој, упутио одбору да га озбиљно
проучи.

МОНАКОВО, 13 окт. — Пред-
седник министарства изјавио је у
филанс. одбору, да је стање Краљеве
јадно и очајно, сасвим је мршав и бли-
јед и не може да ије.

ЗАГРЕБ, 13 окт. — Саборски
одбор за приједлог о уједињењу Дал-
мације, примио је приједлог Мишкато-
вићев, којим се потврђује да Далма-
ција припада Хрватској, по политички
положај за сад није подобио, да се то
питање потезе.

ЗАДАР, 13 окт. — Кнегиња уд.
Даринка Данилова, са Кнегињом
Олгом, дошла је јутрос амо на лојдову
пароброду, и кренула је даље за Млетке.

ПЕТРОГРАД, 14 окт. — Пред-
седници нових судова у балтијским
крајевима већ су постављени. Мјасо-
једов, прокурор курландске губерније,
премјештен је у унутрашњост.

БЕРЛИН, 14 окт. — „Militär
wochenblatt“, говорећи о новом војном
закону француском, увиђа да је франц.
народ за ове 4 године учинио највише
жртве за војску. Према тако ванред-
ној спреми може се рећи да то прелази
мјеру обичног оружана за вријеме
мира.

АТИНА, 14 окт. — Царица
Фридрихова, са шћерима и члановима
грчког краљ. дома који је сретоше,
дошла је на 3 часа по подне и сјајно
дочекана. Краљ је одговорио на поз-
драве министра и кмета. Сви пођоше
у двор. На прва кароца вјереница.
Уз Краљицу је десно јахао Краљ, ли-
јево Нашледник. У друга кароца Ца-
рица Фридрихова, Краљица Данска и
инглески Нашледник. Народ одушев-
љен.

ИЗ НОВИНА.

Биоградској „Correspondance Bal-
canique“ пишу с Цетиња:

Вијест „Тајмс“ ову о преговорима о
алијанци међу Србијом и Црном Гором,
употребио је Pester Lloyd да своје пријет-
ње и грђе против Србије и Црне Горе

излије. И ако је „Тајмс“ ова вијест сасви-
јем измишљена, ипак „Pester Lloyd“ нема
никаква права изјавити овако категорички
„вето“ против алијанције Србије са Црном
Гором. Потпуна слобода обију држава при-
зната је од васијеле Јевропе, зато нико
нема права мијешати се, дали ће оне ме-
ђусобно или са трећијем уговоре склапати
или не. Pester Lloyd свој чланак закључује
са онаском, да би уговор међу Србијом и
Црном Гором мога вријеђати оправдане
и облике интересе других сила. Ми пер-
зумијемо на чему се та смјела примједба
оснива. Међународно право ослања се на
уговорима, а јевропско право дозвољава
појединачним државама слободу уговора. У
свако доба било је неограничено працо
сваке слободне државе уговарати уговоре,
а што је великијем силама дозвољено, не
смије се ни малијем државама ускратити.
Напошлетку, Србија и Црна Гора немају
потребне, од писменијех уговора, да и одлуч-
номе часу обадвије једнаки уложе у зашти-
ту и брану интереса српског народа, који
су заједнички и једној и другој.

ДОПИСИ.

Ријека, 26 септембра. — И ако у
стању нијесам од силног умора и весела,
али ипак узех перо да у колико год Вам
описем како смо и ми у старој Иван-бе-
говој престоници провели ова два дана
приликом срећног рођења најмлађег Кња-
жевића.

Знамо да ће те мало празнине имати,
јер ево непуна четири мјесеца да могамо
прославити четири велика весела, која ри-
јетко историја може забиљежити! Те и још
имате да из првих забиљке оно чему до
сад није могао ред доћи; а сад опет, кад
нас је Бог обрадовао новом и великом
радошћу, и обдарио нашег Дичног Госпо-
дара трећим Сином, а нас утврдио трећом
нашом узданицом — те етога и знамо да
ћете довољно имати грађе за попуни-
ту ступице цијењеног нашег листа.

Јуче у четвртак око 3 уре по подне,
баш када се наша варошица у највишем
спокојству и миру налази, загрми са про-
зора оvd. телеграфске станице револвер,
са којим је чиновник објавио: да је Бог
обдарио нашег Узвишеног Господара тре-
ћим сином! — У исти час загрми са сваке
стране пушка, баш кад да се сваки био
договорио, — и за чудо да нико не пита-
ше шта је, него је већ сваки знао по не-
стрљивом очекивању, те се на сваки крај
вароши и Ријечког Града загри весело
влицање: „да живи поворођени Књажевић“.

Одмах за тим биле су све бутине
затворене а варош се није у истом часу
окићена крстатим и тробубним заставама и
разним окитима! — Звона на све три цркве
уз грмљаву пушка диван и умиљан глас
даваху, те сваком некаква радост потре-
саме живце, и подизаше до највишег ве-
селог узбуђења. Клицају и пуцају краја
не бијаше, а да би се боље овеселили,
одмах се пошло под „мурве“ у хаад на
пазарској пјаци, где се одмах зачело оро
са разним пошљевкама, увеличано школским
џацима које гда учитељи бијашу довели.

Овдје се одма изишло изобилно раз-
новрсно пиће које су у част поворођеног
Књажевића плаћали г.г. трговци: Н. Џафе-
вић, И. Шћеновић, Гвозденовић, Фатић а
тако и Н. Бастић, који је приликом овог
срећног весела добио од г. Џафевића дар
од вредности 30 ф. за његово предакази-
вање, којим је истом Џафевићу казао да
ће се Књазу родит и трећи син, тако
исто г.г. чиновници: Симо Бурашиновић,
Мргуд Јовићевић, Нико Поповић, а тако и
други који су у стању били.

Овден су уз ијевање и игранку нал-
е и многе здравце у част поворођеног
Књажевића, које су попраћене биле пуца-
њем револвера и радосним усклицима: „да
живи наш Витенки Господар, дична Кња-
гиња и Свијетли Књажевић!“

Док смо се ми теи били почели весе-
лит а пачеше нам са сваке стране из
околичних мјеста прискакат и умножават ве-
селе, И за чудо је баш било да је са
сваке стране одмах запуцало и сваки у
истом часу знао шта је и одазвао се ве-
сељем, особито испод врлених стјена
„Обода“ из војног арсенала одмах се чу-
ла непрекидна грмљави.

Вјерујте да вам нијесам у стању све
описати, толико само — да клицању, о-
душевљењу и веселу краја није било —

особито ми је пало у око одушевљење и веселе овлашних скадарских трговаца, који нијесу ни за длаку од нас изостали, него су сви пошртовањем и својим колом допринијели те веселу краја немаше. Тако је до пред саму зору уз дивно освјетљење вароши трајало, да нико није кући ишао ни да се закуском поткријепи, а у зору се већ било пошло на одмор.

Јутрос око 9 ура јутром огласе звона са цркве да треба ићи на благодарење, те је свако, без разлике вјероисповијести, кренуо у својим стајаћим хаљинама у цркву, где смо се топло Богу молили, да нам на дуго срећне и здраве поживи: нашег дичног Господара, Књагинју, Престолонашљедника, Великог Војводу Мирка, новорођеног Књажевца и цијели Владајући Дом, и топло Богу благодарили што нам је обрадовао наш Владајући Дом и нас трећим Књажевићем.

Док се пало на молебствије, заупаца топ са старих зидина Иванбегова поносног града, те испали 30 и више метака, почем се ми церемонијала нијесмо држали, него само палили нек је виша треска да се даље чује, а дебеле нијесмо штедили, јер је Богу фала имамо доста; те тако се свршило благодарење — на коме је чиновдејствовао овдашњи парох, поп Петар и Зеко Пејовић, уз припомоћ г. прота Милоша Јовићевића. Затим пошло се уз грукане топовско и ђачко умилно пјевање у кући г. Сердара С. Јовићевића, где је свако био почашћен пићем а за тим истим редом у школу, у стан г. попа Зека Пејовића, где је на исти начин свако био примљен. Отоле се цијела поворка истим редом упутила у варош, и пошла у зимком Двору Њ. В. Књаза, где је зачето хоро. Отоле су се одаслале честитке а затим истим редом пошао је неки дио варошана и чиновника у војни Арсенал у Обод где их је био позвао управитељ арсенала г. Иво Ђонович, који је био тун у част Ново рођеног књажевца приредно свечан објед за 30—40 друга. Ту се скоро до 3 по подну угошћавало, пјевало и пуцало и овдје је пало више здравица у част Њ. В. Књаза, Свијетле Књагинје, Нашљедника и цијелог црногорског Војинства, а тако и г. управитељу и цијелом Персоналу Војног арсенала, и захвалило им се на њиховом неуморном труду.

Док су гости из арсенала дошли у г. дра Саламброса, упути се и од осталих из вароша виши број и заједно за неколико тренутака није се штедио таван на кров на кући г. Саламброса. Док су се овдје почастили, истим редом пошли су скупа сви здружени те су на исти начин посјетили у осеутву Варошког Управитеља Његова сакретага г. Ника Поповића а тако и трговца г. П. Ђањевића, за тим удружени увеличали хоро које не прекидаше, пошто се умножи онда се већ није знало ни ко је стар ни ко је млад него је свако пјевао играо и веселио се. Ту сам видео и оне који још нигда у свом вијеку почињали играти. Овдје ми је пало у око прекомјерно одушевљење г. Попа Зека Пејовића г. дра Саламброса и неких постаријих људи, а највише управитеља Војног Арсенала г. Ђоновича, Мргуда С. Јовићевића тјелохранит. Њ. Св. Великог Војводе Мирка, и вође овлашних пјевача и трговца г. И. Шћеновића. —

Без икаква изузетка веселе је тра-

јало у највишем степењу све до 9 ура вечера, а тад се свако разишао кући да се подкријепи вечером и одмори. Веселе је завршено радосним усклицима: „Да живи наш Витешки Господар, Свијетла Књагинја, Дични Књажевић и цијели Владајући Дом!“ а пропраћено грмљавом пушака.

Те тако се сврши овај срећни и жељно очекивани дан, једино само осјетили смо неколико празнине што нам нијесу овдје били старији главари; као г. Сердар С. Јовићевић, кап. Ђ. Пејовић и Љуботински Сердар Кусовац а тако и мјесни г. Управитељ Ђураковић, но опет тјешили смо се што су се прва три нашли у Зетској старој Престолници на тврдом Жабљачком граду одакле су исто своје учинили, а у исто вријеме замјенили Перуна и Дана и друге Иван Бегове јунаке!

Мргуд Пејовић.

Манастир Острог, 29 Септембра. — Данас 29, септембра у 11. сати стигао је весели глас у овој светој обители, да је премилостиви Бог даровао и трећег сина Његовом Височанству нашем премилости-вом Господару Књазу Николи.

Радосни глас могао се читати на лицу свију духовника овога манастира. Управитељ манастира Отац Петроније Рајчевић нареди, те се одмах са високог крша според манастира, онали 21 метак из машкула, велики тутањ машкула одговарање у Острошкне висове. Иза овога славила су звона и ми смо пошли у цркву на „благодарење“ где бијаше велики број људи, — сви главари Вражегрмачки с капетаном Николом Пековићем, који ови дан бијашу око уконошковања бече у Острошкој школи. Пошто се сврши благодарење у скромној Поклоности и одијела „Тебе Бога хвалим“, изашли смо из цркве, и пошли преко пјаче упоређени к највећој дворани при манастиру, где народ о Тројичинској свечаности почива. Идући пјачом најпрви су ишли ученици са учитељем пјевајући народну химну и српско коло а за овима духовенство с главарима и осталим народом, све до ноћи у највећој дворани. Ту на столовима нађосмо у изобиљу разнога пива, које је управитеља манастира дао, и које су његови послужитељи до нашега доласка спремили.

У челу трпезе стале су отјменије особе, а ми други где је који прије могао. Прву су чашу млађи послужили управитељу манастира Оцу Петронију Рајчевићу, који уз наздравцу рече:

„Браћо!

Свевишњи Творац, по молитвама свога угодника светог Оца Василија богатом милостију својом награђује Височанствене потомке бесмртног јунака Великог Војводе Мирка Петровића, који је у овоме светоме мјесту 1853 године, девет дана код Њивота светог Василија изложио свој витешки живот на жртву, за опстанак наше миле домовине и за ослобођење српског народа. Зато браћо! у изнуреној старости својој, срећним себе и вас сматрам што смо на овако весели дан у овоме мјесту скупљени: да из дубине срца свога подињемо скромну општу молитву за здравље срећних Родитеља, Њихових Височанстава Књаза и Књагинје, Његове Свјетлости Престолонашљедника Данила, Књаза Димитрија и новорођеног Књаза.“

И захвалим на доброте
У великом што су броју!

Који си триста пута
Сиромашке брпеа' сузе,
Докле Вишњи душу твоју
У наручја своја узе.

Те ти сада рака ова
Измучене кости скрива;
Али дјела твоја славна,
Митроношче, још су жива.

„Хвала, хвала, света главо!“
Још се чују р'јечи ове
И чуће се догод Вишњи
И нас тамо не позове.

Он једини нек' награди
Неуморне труде твоје,
На том' свјету, када стане
Награђиват' „рабе“ своје.

А ми ћемо без престанка
Молит' му се, главо света,
За спасење душе твоје
И овога и тог' свјета.

Цетиње, 14. Октобра 1889.

Б. П.

Додавши већим гласом: живјели на срећу и понос српског народа!“

Бурни гласови из три пута и више уз пуцаву револвера одјекнуше у Острошкне греде „Живјели!“ Иза тога говорио је Јеромонах Симеон Поповић врло језгрови-ту здравицу, која је такође попраћена са „живјели!“ и отијевано је многогласије од ученика и учитеља. Још је наздрављао капетан Никола и многи други. Ми млађи пошто се обредисмо по неколико пута боцама, одмах почесмо пјевати и играти по обичају. А старији посједаше око стола. Веселу нашем немаше краја; како зашјевај или поиграј, одмах се подкријепи лије-ним вином калуђерским, па опет продужи веселе. Пошто се мало уморисмо, из своје средине избрасмо једног, који нам уз гусле пјевају пјесму о затвору у горњем манастиру. Док смо ми овако пировали један мали ученик изашао је у горњи манастир, те радосни глас казао Оцу Риети-фору, који је малог ученика обдарио златним наполеоном. А ми, пошто гуслар опје-ва, опет наставио пјевање с колом све до саме ноћи а тада пунога срца и веселе душе пошли смо својим кућама.

П. Ј. Дамјановић.

Глухи До, 1 октобра. — 25 Септембра на рођендан Његовог Височанства била је код нас као и сваке године божја-служба са благодарењем, где је осим ђака и чиновништва присуствовао при-личан број људи да се помоле Богу за здравље срећновладајућег свог преми-лог Господара. По свршетку благодарења дошло се у школу где је мјесни пик. над-зорник г. поп Јован Гвозденовић изгово-рио ђацима сходну бесједу о светковини и о жељи Господаревој за срећу и напре-дак школске оmlадине. За тим су ђаци отијевали „Убавој нам“ узвикнувши из три пута живо! и добили слободу.

28 истог мјесеца у вече у 6½ ура чусмо у Бољевиће где звона звоне, а из пред цркве где одваје машкун, од тутња пушчаног знавасмо да се је неко особито весеље догодило у Двору. Очекујући — у рану зору 26. на Бријегу — мјесту збора — засвирају двије трубе — војници се окуне и ту дознаду да се је Његовом Височанству родио трећи син — Обје чете уреду се у фронту, барјаци на цркви и на школи се подигну — црква у сва звона удари славити. У то прангије почну пуца-ти; а војници по команди из три пута чињели шемлук, које даваше глас и умилно слушање отвореној Црмници. На свршетку палбе војници узвикну Живо! Живо! Живо! Окупљеним војницима војени чи-новници донесу неколико боца ракије да попију. И ту је први поп Јован Гвоздено-вић наздрављу Његовом Височанству Књазу Николи I, Њезином Височанству Књагини Милени, Нашљеднику са Браћом и цијелом владалачком Дому. — Здравница је ова била језгровита, религиозна и политична, Здравница нашла је великог отушевљења и као из једног гласа заори: Живо! Гос-подар, Живо!

Лука Јововић, учитељ.

Подгорица, 1 октобра. — Глас да се Њ. Височанству нашем узвишеном Госпо-дару Књазу родио трећи син, дочекало је

Новој Зети.

„Како судиш, онако
ће ти се и судити.“

Ти си, „Зета“, мени један врло оми-љени цвијетак, не давно процвјетао у нашој отаџбини; која нам је отаџбина, као једна врло запушћена и необдјелана њива књижевна. А који је узрок, те је ови ди-јелић српских земаља у томе изостао од неких других дијелова, то је ласно знати и мислим да га свако зна! Те према томе, ти си нам добро дошла: — и пун сам при-знања, да си нам добра и корисна, на си ми с тога и мила, из чега ти и желим до-бар напредак и дуг вијек. Али, пошто си ми тако добро мила, сјети се оне народне изреке: „на кога милост на тога и жалост“, па се онда и немој срдити на мене, што ћу ти за њешто мало примјетити и на јавност изнијети оно, што си ти сама у себи из-нијела као непривољна, а што ти као милој и немомој опростити ни пропуштити.

У седмој твојој свесци, на 267 обра-спу, наведен је извод новог дјела „Хајда-не“ од Високог писца и јесника Николе I, као и критична оцјена овог дјела. — Ја пошто ни до данас не могах докучити до руку дјела „Хајдана“, то онда и не могу овђе у свему потпуно и у правој мјери изнијети погрешну осуду Зетину о овоме дјелу, али у маломе ипак могу.

У реченој свесци Н. Зете, на 273 об-разу; између осталог стоји ово: „Али нам се чини, да у цијелом сјеву превлађује тежња племенита Пјесникова, која се вје-што увија и крије, — тежња, да сплете вијенац похвале врлинама дјевојке црног-реке и то баш Чевљанке, што га особито-м љепотом краси, кад се сјетимо, да је Чев-

овданше становништво с највећом радошћу. Пуцања из пушака сву ноћ ваздух прола-маше, Миркови Варош сва се освјетли ватрометима и „бегалима“, сву ноћ играше народње коло, пјесмама веселу и клицају „живио новорођени Књажевић!“ не бјеше краја. — Усред весела пријетње оружани Љешкополци те плотунима из пушака све-чаност увеличаше, на чем нека им је овде изречена јавна хвала! Окупљени народ чистио је ту ноћ окружни кап. г. Јован Лазовић.

Сјутра дан варош бјеше окићена, чиновништво и војска парадно, и народ у свечаном руху жураше се на Божју службу за дуг живот и здравље Њихових Височанстава Књаза и Књагинје, новорође-ног младенца и свега Узвишеног Дома. Благодарењу присуствоваше и г. Бригадир В. Михаило Нишин који је дошао нарочито с Враничких Њива, да свечаност и веселе с нама пропрати.

На изласку из цркве топови са Ри-бинде пуцаху, младеж пјеваше патриотске пјесме, пред спомени-ом ваздан се орило српско коло, општина је дала народу пиће. Пуцање пушака, пјесме и веселе ваздан продужаваху. Пазар је био затворен.

Турци на челу свога муфтије ишли су у памију — и чињели дува за ови ра-досни догађај — по дувају били су многи честитати у окружног капетана.

Подгоричани.

Даниловград, 3 октобра. — (Дви је про сла в е.) Дан рођења Њ. Височанства нашег Господара Књаза Николе I, просла-вљен је у обичном реду. Само што сјутри-дан по свршетку благодарења, није чињено хоро на средини пјаче, као што се обично чини; а то нам је киша забранила.

При благодарењу чиновдејствовао је пречасни г. протојереј Јован Бошковић, уз припомоћ г. пароха Јовице Велашевића.

По изласку из храма Божјег, друштво се је од кипе разбежало на гомилице по кућама. Највише двије гомилице лица, пошле су једна у кућу овд. главног кмета г. Ђу-ра Ђурић и његова сина г. Тока заступ-ника управитеља вароши; а друга у кућу г. Мића Дулетића; из којих се кућа и чујаше највиша пјесма и пуцање револве-ра овдашњег грађанства.

Али много смо веселије и сјајније провели, кад чусмо о срећном придобитку и рођењу Свијетлог младенца у Височан-ственом двору.

Септембра 28 на вече у 8½ часова загрохота револвер из брзој. стације. Мно-зина се бјесмо намјерили при вечери; сва-се је живо дохватило оружја и потрчао стацији, док нам се с прозора јој јави чиновник г. Илија Бошковић: „Прогорци, срећан нам био и живио трећи Свијетли младенац у Височанственом двору!“ На ови глас уз многобројно пуцање пушака, заори се од стране народа: „живио.“ У исти тренутак би освјетљена наша варо-шница, на средини се изнесе пиће од стране грађана а сабра се од народа мало и велико. Овђе није престајало подизање здравица, хоро, пјесма и пуцање до два сахата по поноћи. Нека су момчад потр-чала у ближа села, да ови весели глас прикажу. Овој момчали, најбоље дарове бјеху дали: г. Саво Бошковић и његова мати

љанка срећна љуба Пјесникова.“

Високи Писац дјела Хајдана, знамо да је то они исти, који је и „Балканске Царице“ и прерадио: „Потоњег Абесера-жа“. А знамо и то, да није срећна љу-ба Пјесникова, оне и Даница и Дона Бланка, којима нијесу мање сплетени вијенци похвале по Хајдани Чевљанци; те се онда и чудим, како се то могло тако рећи и судити.

Даље на истом обрасцу, говори Н. Зета: „Само је штета што је написана дијалектом Црногорским.“ А мени се чини, да је много виша штета и жалост, тако судити: Једно што баш треба, да смо бар-ици свога језика и свега другог, а дру-го: што се не би могло тако јасно и живо ништа описати ни преставити, кад се не би писало према савремености а језиком и дијалектом оном мјеста и народа, у коме се збило оно што се описује и представља.

Мислим неће жао бити нашој Н. Зе-ти, на ово неколико пријатељских ријечи, које су јој јасан свједок, да она, мени чланци па и најкрајњи њен листић, неостају непрочитани. Још је пријатељски молим да не буде одвећ брзог пера, пошто је дав-но речено да: „одвећ хитар крећу преска-че.“ А и Балканска Царица, каже:

„Браорец слуга, најјерниј“ да је,
„И нехотице често ладаје.“

Те ми, кад бисмо бježали од сво-га дијалекта и другог, онда бисмо се по-лако постепено преображавали и најпосли-је бисмо се са свијем преобукли и заку-сали туђињством и били бисмо сами своје издајнице.

Момче Брђанче.

ЛИСТАК „ГЛАСА ЦРНОГОРЦА.“

НАД ГРОБОМ

Митрополита црногорског
ИЛАРИОНА РОГАНОВИЋА.

Крај гроба ме ево оног'
За ким с' и још уздах вије
И суза се жалосница
Погдјекоја јоште лије.

Крај гроба ме ево оног'
Што је сваком, добра хтно;
Што је многе певолнике
Избавио, утјешно.

Крај гроба ме ево оног'
Кој' би мелем многих рана,
Пружајући помоћ своју
Овдје, ондје, — по свих страна.

Крај гроба ме ево оног'
Што с' одмарат' знава' није,
Већ је увјек прискакао
Гдјегод с' тешки уздах вије.

* * *

Допусти ми, света главо,
Да цјеливам плочу твоју

Сјутри дан, варошца овану окиће-на заставама. Од близине села, први нам притекоше у друштво грађанско за прово-дити восеље г. г. Војвода пош Ристо и прото Јован Бошковић; а тако и г. г. Милосав Мићунов и Мираш Премовић.

Много нам жао беше, што немамо овђе топова. У синоз доба дође нам до ума, да овђе у једној празној кући има један велики стари топ с бившег турског града Медун, који је већ стављен у стање покоја. Кад дођемо над њим, видимо да му је сва опрема сатрухнула а он већ зарђао. Са неколиком вјештинама а великим бројем грађана, једва га извукосмо пред варош, а праха му кунисмо друштво.

По надпису, овоме топу бјеше 130 година. Он се јадни старац зажелио наситити праха, а и нама мило да се што боље чујемо; те га и залагасмо прахом без мјере, јер нам не бјеше бриге, што би могло пренути. Али нам се он добро освети за безмјерно пуњење. Ми и непо-знавајући овђе тако добро физичне законе, да отворимо прозоре на кућама; те који се затворени десине ријетко нам који остаде, што се не сасу. Али нам ова ште-та служаше још за виши смијех и алах.

Пуцање топова чињено је уз благодареније, које је вршио г. Прото Бошковић са осталим свештенством. На први пуцањ тона, одговорили сва звона на храмовима Божјим, кроз питому долину Ђелонавијеску, као и попуцкивање пушака уза звона; те и бијане дивота слушати. А небјеше неугодно погледати и стари топ, а око њега нове тобдије, који нијесу прије радили о топовима.

Три тобдије, који су га пунили, бјеху три срба од три вјероисповијести: право-славне, римокатоличке и мухамедовске; а сва три подјаници Господареви, који су хитром радњом око тона, добили захвал-ност од друштва. Православни био је есељак а ови два овдашњи варошани и трговци: г. г. Суљо Авсерић и Марко Скадранин.

Друштво је овом приликом одлучило, да се пријави с молбом надлежном вла-стима за један топ, било ови да нам се снабдије са потребама или други да нам се даде овђе, да га имамо веселијем дани-ма. А пошто их доста има безпренијех, отетијех од турака, надамо се, да ће нам молба бити услишана.

Лаушевић.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ.

Цетиње, 14 октомбра.

(Повратак.) Његова Свјетлост Књаз Петар А. Карађорђевић, повратио се у четвртак вече на Цетиње.

О путовању Њ. Свј. — не нај-пријатнијем — из Гужа до у Котор, рећи ћемо коју у идућем броју.

(Одлазак.) Отправник послова Француске Републике при нашем Дво-ру, г. Конте Серсеј, пошао је јутрос у Дубровник.

Пет помрачених небесних звијезда.

Што сте тако помрчале
Ви звијезде миле,
Као да сте у накао
Ви до сада биле?

Каква вам је тешка мука
И невоља клета,
Те сте тако потамбеле
На небеса света?!

Те сте тако потамбеле
На небеса мила,
Гђе с' узносе и свијетле
Толика свјетила! —

Што је звјезде било с вама
Те сте тако мрачне;
И јесте ли игда биле
Свијетле и зрачне?

И да ли је ико крета'
Да вам свјетлост даде,
Од како се за ту таму
Вашу клету знаде?

„Ка' на друге, тако на нас:
Свјетлост сјајна стоја,

(Долазак.) Г. В. Беринг, пред-ставник Њ. Величанства Краљице ин-глеске и Царице индијске при Двору Њег. Височанства, вратио се данас по подне са својом породицом из Ин-глеске на Цетиње, последије вишемје-сечног допуста. Породица Г. Беринга умножила се међутим једном дјевојком.

(Српско пјевачко друштво „Је-динство у Котору“) слави 15 о. м. педесетогодишњицу својега рада. За ту прославу доносимо ову пјесму нашег „Радоја Црногораца“.

Српском пјевачком Друштву
„Јединству“ у Котору.
При прослави педесетогодишњице његовог
рада

Ти си прво међу Српством
Својим „хором“ одјекнуло!
Те се оро на крај мора
Под Крстацом заматнуло!

Ти си прво започело
Будит пјесмом на све стране:
Тя си прво зајевало
Уз Ловћенске јатагане!

Па нека ј' слава теби!
Што започе дјело свето!
И на здравље нек ти дође
Ово лето педесето!

И нека ти срећни буду
Сад кумови твог варјака!
И нека те увјек прати
У животу срећа свјетла!

Радоје Црногорац.

Књижевност.

Љетопис Матице Српске уређује А. Хадих. Књига 159. 1889. свеска трећа. У Новоме Саду, Српска штампарија дра Свет. Милетића. 1889.

Преглед. I. Манастир Ђепавина. Прилог к српској историји. Од Владимира Красића. (Наставак.) II. Биографија Јована Витковића. Написао Гаврило Витковић. (Свршетак.) III. Лажни Бранковић. Од Ла-уша Талоција. С мађарског др. Стеван Павловић. IV. Добре воље. Шалова игра у 4 чина. Написао Милан Савић. V. Дода-так природописаној и медицинској номен-клатури. Прибрао проф. Мојо Медић. VI. Говори у свечаним јединицама књижевног одјељења „Матице Српске: у спомен Мити Поповићу о св. Сави 1889. г. говорио Ми-лан Савић. VII. Гласник из српског и сло-венског свијета: Педесетогодишња прослава Текелија завода. VIII. Матица Српска:

Све до оног црног српског
Косовскога боја.

А одкад је црни бојак
Тај несрећни био,
Са њега је и мрак црни
На нас ево сиио!

— Једном крета јарко сунце
Да нам свјетлост пружи!
И с другијем звијездама
Да нас оно здружи! —

„Ал' на жалост нека сила,
Међу нама стаде!
Те забрани јарком сунцу
Да нам свјетлост даде!

„Но остасмо још у вишем
И у горем мраку!
И још више сакрисмо се —
Сунчаноме зраку!“ —

Еј, звијезде жао ми је
Ту несрећу вашу!
Коју по сте ви добиле
Уз неслогу нашу!

Радоје Црногорац.

Изводи из записника књижевног одбора и одјељења год. 1889.

Невен, чика Јовин лист, доноси у сво-ме осамнајесетом броју за 1889. овај садр-жај: 1. Корнелије Станковић (са сликом). — 2. Покојник. — 3. Гледај колики је! Пјесма (са сликом) од У. — 4. Највећа на свијету. — 5. На услици. Пјесма (са сликом). — 6. Жетве. — 7. Шта врједи ријеч. Пјесма од чике Владана. — 8. Ковач и ђаво. (Измишљена лудорија, да се мало насмијемо. Са 9 слика). — 9. Српска лич-на имена. Од Ц. — 10. Разнолије. — 11. Даштања. — 12. Рјешења даштања. — 13. Позив на претилату.

Рукописи и све што се тиче уредни-штва, шаље се на адресу: Dr. Jovan Jovanović Kamenica Srijem (Surmien.) — Невен“ чика Јовин лист излази двапут мјесечно на читавом табакку. Цијена је за Аустро-Угарску на годину 4 ф., на пола године 2 ф. за Србију и Црну Гору и остале краје-ве 10 дин. или 5 ф. у банкама на читаву годину, односно 5 динара или 2 фор. 50 новч. на пола године, и пиљу се на адре-су: Штампарија А. Пајевића у Н. Саду.

Хришћански Вјесник. Часопис духовни. За хришћанску науку и црквену књижевност. Издавалац и одговорни уредник: Алекса Илић протојереј и прееједник конзисторије Жичке. IX и X свеска, септембар и окто-бар, година XI. У Биограду. Штампарија Светозара Николића 1889.

Садржај: 1. Један поглед на све-штеннички збор у Нишу. 2. Будимо на опрезу. 3. Вјера и српски народ. 4. Беседа којом је г. Митрополит Михаило отворио збор свштеннички у Нишу. 5. Говор Архимандрита Саве прееједника свешт. збора. 6. Прва скупштина свешт. удружења крај. Србије у Нишу. 7. Предлог закона о фонду свеште-ничком. 8. Пројект зак о цркви. властима. 9. Са свештенничког збора у Нишу. 10. Књи-жевни дијо 11. Најаовије вијести. 12. Прет-платницима „Хришћанског Вјесника“. 13. Гласник.

Страник, духовни журнал. 1889. Септембар. С. Петербург.

Содержание:

I. Рабы Рима и талмуда во второмъ вѣкѣ по р. Хр. и Раввинъ Меиръ. — IV. Облегченіе въ положеніи іудеевъ, при им-ператорѣ Антонинѣ ІІѣ. — Первый и вто-рой синагогъ въ Ушѣ и участіе въ немъ раввина Меира. — Распря между предѣ-дателямъ Синагога и Меиромъ. — По-становленія въ Ушѣ. — VII. Нѣсколько замѣчаній объ іудейскомъ талмудѣ и про-исхожденіи его. — Гиллель и Шамаи и взаимная оорба ихъ послѣдователей. — Секта карантовъ. — О преданіи вообще и объ іудейскомъ въ частности. — Характе-ристика іудейскаго книжника. — Е. П. Ак-вилонова.

II. О перестроеніи для крестнаго знаменія и благословенія. — Беседа прео-священнаго Никанора, архіепископа Хер-сонскаго.

III. Нравственное богословіе по со-чиненіямъ Филарета, митрополита москов-скаго. — О добродѣтели, грѣхѣ и пороцѣ. — Священника Г. П. Вышеславцева.

IV. Къ исторіи духовно учебной ре-формы 1808—1814 г. — Проектъ митро-полита Евгенія Болховитинова, его запис-ка о духовныхъ школахъ и значеніе его про-екта по отношенію къ уставу духов-ныхъ академіи, семинарій и училищъ 1814 г. — Н. И. Полетаева.

V. Суданскій махди и возникшее въ 1881 году возстаніе суданскихъ мусуль-манъ. — Продолженіе. — Н. П. Остроу-мова.

VI. Въ дебряхъ современнаго раскола. — И. В. Преображенскаго.

VII. Хроника епархіальной жизни. — Изъ отчета по обозрѣнію церковей донской епархіальной властью. — Мѣры къ упоря-доченію церковно-строительнаго дѣла въ ставропольской, астраханской и чернигов-ской епархіяхъ. — Мѣры по охраненію церковей отъ обкрадыванія въ епархіяхъ: орловской, екатерибургской, тобольской, ставропольской, астраханской и кievской. — Нѣсколько словъ о станичномъ церков-номъ караулѣ. — Вопросъ о церковныхъ сторожахъ вообще. — Факты беззастѣн-ливаго отношенія духовенства къ церковно-му имуществу. — Изъ дѣлъ черниговской, астраханской и ставропольской духовныхъ консисторій.

VIII. Иностранная церковная хроника. — Вѣкъ юбилеевъ. — Скорбная нота во-всѣхъ юбилеевъ. — Разнаго рода юбилей. — Юбилей Христа и юбилей Веліара. — Столѣтній юбилей французской революціи. — Торжество невѣрія и разрушительныхъ силъ. — Французская революція въ ея су-щественныхъ началахъ. — Революція и христіанство. — Отрицаніе всего христі-анскаго общества. — Изгнаніе Бога и Хри-ста. — Водвореніе разума и природы. — Великая революція и европейскіе народы. — Республика и христіанство. — Заклю-ченіе.

IX. Обзоръ журналовъ. — Въ защи-ту Библии — беседа Высокопр. Никанора,

архіепископа Херсонскаго („Одсе. Вѣсти.“) — Рѣчь высокопр. Амвросія, архіеписк Харьковскаго („Вѣра и Раз.“). — Школа и расколъ („Сар. В. В.“).

X. Новыя книги. — С. Петербургская Духовная Академія за послѣдніи 30 лѣтъ (1858—1888). Соч. И. Чистовича.

XI. Писемія и замѣтки. — Церков-ное учительство: Слово въ день тезоиме-нитства Ея Императорскаго Величества Государыни Императрицы Маріи Осодо-ровны (Профес. священника С. А. Соллер-тинскаго). — Изъ русской церковно обще-ственной жизни. — Некрологъ.

XII. Книжная лѣтопись. — Книги, вы-шедшія съ разрѣшенія духовной цензуры. — Отзывъ о новыхъ изданіяхъ редакціи „Тропическихъ Листковъ“. — А. П.

XIII. Объявленія.

Редакторы-издатели:

А. Васильковъ. — А. Пономаревъ.

Кнежки, иллюстрированнаго журнала „русскій паломникъ“ на 1889 годъ, книжка V. Содержаніе: Библиейскіе мужи: Мой-сей. — Покровъ Пресвятыя Дѣвы Богоро-дицы надъ Россією. (Окончаніе). — Спир-сокъ чудотворныхъ иконъ. С. Петербургъ. 1889.

УМЈЕТНОСТ.

(В. Н. Соколов.) Приміо сам јед-но писамце од нашег пријатеља В. Н. Соколова. Али и ако је адресирано на моје име, оно се садржином сво-јом тиче мнозине у Црној Гори не мање но мене; на с тога мислим да ми је дужност предати га јавности у изводу.

Прије свега описује, како је био врло лијепо дочекан у Котору госпо-дином Шпиром Петровићем, који му је био на руци и много му помогао у спреми за пут; затим, иду поздравити поименице и уопште од Цетиња до Ријеке, Подгорице, Мораче, Колашина и чак до Андријевице у Васојевићима; није заборавио ни Теклиће, ће је био очаран прославом Илијина-дне. Врије-ме је било повољно и с тога је он мо-гао са великим задовољством сеирити обале Приморја, Арбаније и Грчке; али најљепши крај бјеше од Будве до Бара и Оциња; особито му се допао Оцињ. На вапору се десило неколико Црногораца, који су му причали, како је ишла онсада и освојење овѣјех гра-дова; ове приче имадоше још више занимљивости због тога, што причаху сами учесници бојева. Фали се много са Машаном Хајдуковићем, који при-лично умије зборити руски, а главно зна добро грчки, те му је и пома-гао својим знањем у Крфу и Атини, а пожељад заштитицао га је од драо-витости ондашњијех лађара и различ-них шпекуланата у њиховијем приста-ништима.

Влизу Будве он је извадио свој албум и почео је цртати ваистину нај-живописније на Јадранском мору оба-ле. Али један католички пош, који је такођер путовао њеком, обративши се к једном аустријском офицеру, почео је њему зборити италијански: „Ја се чудим, како се овђе доуштава, да стра-нци цртају обале, на којима има фортеца, то би требало по сваки на-чин забранити.“ — Он није знао, да и ја, о којем он тако збори, разуми-јем италијански, и промислих у себи: „О чуда големага! До сад сам мислио да се понови брину само за цркву и своје стадо; али сад видим да у њих-ов дјелокруг спадају и фортифика-ције.“ Али забране никакве није било и ја продужих цртати.

Није му се допало ни у Атини, ни у Цариграду, и овом приликом он спомиње Црну Гору: „Уопште могу рећи, да најљепше усомене остаи у мени Црна Гора, иза свију мојих путовања за границом У Црној Гори ја сам себи бечеља савијем међу сво-јијем људима. Иако ја и још кренем куд путовати, нећу више ни у њема-ке ни у латинске крајеве, него у сло-венске; словенски предјели нама су много ближе и појимљивији су за нас, на и више је у њима оригиналног и у правом смислу вјештачког.“

Бивши у Одеси и Кијеву покази-вао је слике из Црне Горе и свима су се много допаде. Особиту нажњу

људи вјештака обратили су на се пртежи врата у морачком манастиру и старински пригорски столац (узложити столовач).

У Одеси с великим задовољством гледао је 15-ј стријелачки полк, којега је шеф наш Господар, при овом саопштава нацрт на раменима војника броја 15 и име Н. I.

Он сада ради у једном селу киевске губерније; а и у селу, како он пише: „Мнозина чак и од простих сељака интересирају се Црном Гором и, чувши о слабом роду у Црној Гори, изражавају жељу, како би њој притекли у помоћ.“ Ето све; и још пуно поздрава свима пријатељима и познаницима.

Р.

Ч И Т У Љ А.

БОГИТ МАРКОВИЋ,

бивши капетан стијенски и спушки, иза дуге, тешке и неизлечиме болести искустио је своју душу овђе на Цетињу 28. Септембра ов. год.

Покојник био је дуго вријеме као перјаник и као тјелохранитељ при двору Његовог Височанства Књаза и Господара, ђе је читаво то вријеме на потпуно задовољство служио.

Године 1879 био је придат као повјереник владин код Г. Министра војеног у Подгорицу, те је ванредном бистрином свога ума уз особити труд, и најзамршеније послове међу тадашњим предигаоцима Турцима и Зећанима, на задовољство једнијех и другијех рјешавао.

Назад 3 године дана благовољело је Његово Височанство Књаз и Господар наименовати га за капетана спушког и стијенског, те је и овђе до потоњег часа био увијем племенима више отац савјетник но строги старјешина.

Колико је Његово Височанство Господар цијенио овога заслужног и вјерног Свога слугу види се и по томе, што је Богићу два дана испред смрти, уз преглед осталијех болесника у болници Даница I, омогућио да ороси сузом витешку десницу, којој је онако вјерно служио.

Његове заслуге, као добра војника и добра служитеља, красили су разни црногорски и страни ордени, међу којима, као јунака, златна медаља и крст Ђорђевићевски, а као ревносног служитеља у доба мира, крст Данилов IV. степена и руски крст св. Владимира IV. степена.

У спроводу, који му је одиета сјајан био, видео се Министар војени Г. Војвода Пааменац, многи виши и нижи достојанственици и чиновници црногорски, а тако и многобројни народ из ове вароши и околине. Мртво тијело носили су 6 Књажевих перјаника предвођени дежурним официром г. Ивом Ђуровићем, који су за то нарочити налог имали.

Лака му црна земља била!

ЈАВНА ЗАХВАЛА.

Свијем нашим добротворима и пријатељима, часном свештенству и грађанству цетињском као и свему осталоме народу обојег пола, који мојег сина, односно брата, оца и мужа, отиратиме до вјечне куће и тијем нама ублажине тугу у претешкоме изгубу за покојником, нек је овим путем вјечита захвала.

Ожалошћена родбина:

Мајка: Јагода, браћа: Саво и Ристо, сунруга: Дуна, синови: Станко, Петар са осталом браћом и сестрама.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Племенитој Господи и Госпођама, који настојаше да нас буд како разбирају

приликом прераног губитка нашег премилог синчића:

Доброслава,

вјечна им хвала и благодарност. Особита хвала и топла молитва Свевишњему да удијели толико радости колико нама жалост и врлом дру. Симоновићу, Дворском лекару, који тако није жалио труда да је својевољно долазио и у касно доба ноћи не би ли отео од смрти нашег Анђелка, коме и очи закљони, облијевајући га сузама и пољупцима.

Ожалошћени родитељи:

Душан и Олга Јовановић,
Стана, баба.

ЈАВНА ЗАХВАЛА.

Сродницима и пријатељима јављам тужну вијест, да се наша деветогодишња нида незаборављена кћерка:

КАТИЦА,

посље једнодневног боловања од змијина уједа, у вјечност преселила 26 септембра, а 28 предата је матери земљи.

Не могу пропустити а да незаблагодарим г. војводи Шољу, попу Шћепану и свој браћи Морачанима, који присутни бисте у великом броју, те нам тијем наш претешки бол олакшаше.

Горња Морача, 29. Септем. 1889.

Ожалошћени:

Отац, поп Михаил, — мајка Симона,
сестре: Даница и Драгиња.

ОБЈАВА.

Ријешењем Великог Суда од 25 августа о. г. Бр: 2518. Томо Марков Мартиновић из Цетиња поднао је подтециште због презадужености, усљед чега се позивају сви његови дужитељи из унутрашњости, и са стране да се на 15 октобра о. г. са својим исправама, било лично било преко својих пуномоћника пријаве Капетану Цетињском, који се до овог дана неби пријавио губи свако право на даље потраживање.

Овога дана биће распродаја непокретног имања Томова, које се састоји I. у Бање из једне куће на под тиглом покривена и 1½ рало земље на четирт мјеста II. под Умце 2. рала земље. III. у планину пет комата горе.

IV. у планину једна кућа зидана поземљуша сламом покривена су 4 рала земље на четири мјеста, уз земљу има и горе. V. кућа на Чулице са 2 рала земље и гора. —

Ко би желио све имање, или поједине комаде купити, нека се пријави капетану Цетињском до реченог дана.

Цетиње, 1. Септембра 1889.

Бр. 700.

УПРАВА ВАР. ЦЕТИЊА.

ОБЈАВА.

Кућа Тодора Гојковића из Новог, постојећа у овој вароши продаје се на јавном инкенту. — Кућа је на уласку главног колског пута, поземљуша од лаката четрнајест и три четврти, (лакати од 27 упача, или 71 центиметар) са двоје врата на главном путу и са два прозора и двоје врата на листри са једним прозором, у шифит има двије камарице са два прозора на крову.

Ко би исту кућу желио купити

нек се пријави овој управи најдаље до 15 октобра о. г. којег ће се дана предати у власт понудиоцу највише цијене.

У исто вријеме објављује се дужницима којима дугује Тодор Гојковић нек се пријави подносиоци управи са чистим рачуном или признаницом најдаље до 14. октобра о. г.

Ко се не би пријавио до реченог рока, посље неће имати никакво право тражења.

Ријека, 14 Септ. 1889.

Број 541.

УПРАВА ВАР. РИЈЕКЕ.

О Г Л А С И.

ПОЗИВА

ваљане агенте, да продају руске лозове са добитцима, солидна банкарска кућа у Петрограду.

С понудама ваља се обраћати:

ГЕНРИХУ БЛОККЪ,

57, Невский,

С. Петербургъ (Россија.)

(6—10)

О Г Л А С И.

!!! АКО ХОЋЕТЕ !!!

добре и јефтино назарити, на-
ручите брзо за мушке:

Једно цијело одијело од стофе, фино, нов начин (капут, прелук и гаће) добро рађено, прије за фиор. 18 —, сад за фиор. 10 —.

Исто одијело, прве врсте, прије фиор. 22. —, сад фиор. 14. —.

Исто одијело, особите врсте, прије фиор. 30. —, сад фиор. 18. —.

За дјетиће од 8—16 година.

Цијело одијело од стофе, фино, одабрана кроја (капут, прелук и гаће) прије фиор. 15. —, сад фиор. 8. —.

Исто одијело, прве врсте, прије фиор. 22. —, сад фиор. 12. —.

За дјецу од 2—10 год.

Цијело одијело, најфиније опреме, прије фиор. 7.50., сад фиор. 3.80.

Исто одијело, прве врсте, прије фиор. 12. —, сад фиор. 5.50

Исто одијело, особите врсте, прије фиор. 18. —, сад фиор. 8. —.

При наруџбинама молимо да се мотри на ово:

При одијелима за одрасле молимо назначити тачно у сантиметрима ширину груди и дужину крока, а за дјетиће и дјецу доба живота. Шаље се одмах тек се пошље новац, или на исплату на пошти (ривалеу).

Особита напомена: Сва поменута роба најбоље је врсте и продаје се по тученом малу цијену само ради превелике стоварене готовине.

KLEIN'S

Internationales Waaren-Exporthaus
Wien, I., Kohlmessergasse 7.

Што се не би свидјело купцу, измијениће се другим, или ће се врати новац.

(8—25)

GRANDS MAGASINS DU

Printemps

NOUVEAUTÉS

Demander

le catalogue général illustré renfermant 580 gravures (modèles inédits) pour la SAISON d'Hiver, dont l'envoi est fait gratis et franco contre demande affranchie adressée à

MM. JULES JALUZOT & Co
PARIS

Sont également envoyés franco les échantillons de tous les tissus composant les immenses assortiments du *PRINTemps*, mais bien spécifier les genres et prix.

Expéditions dans tous les Pays du Monde
Le catalogue indique les conditions pour l'envoi franco de port et de douane.

Interprètes dans toutes les Langues
à la disposition des personnes qui désirent visiter les Magasins.

TIMBRES-POSTE

J. DELZENNE, 1. Rue Allent, PARIS
Achète tous les Timbres anciens et nouveaux, et paie par retour du courrier. — Lui faire des offres avec échantillons

!!! С В А К О !!!

!! УШТЕДИ 100 НА 100 !!

АКО НАРУЧИ ОВЕ СТВАРИ:

Цијеле гаће (чакшире) од стофе, инглеске, (сваке мјере), прије фр. 4. —, сад фр. 1.55.

Цијеле гаће од стофе (сваке мјере) прве врсте, прије фр. 4.80, сад фр. 1.95.

Цијеле гаће од стофе (сваке мј.) особите врсте, прије фр. 6. —, сад фр. 2.80.

Дјечја одијела за праће, од 2—10 год., праве боје по фиор. 1.30, 1.50, 1.80 до 2.20.

Гаће за праће, пртене, за радине сваког посла од 90 новч. до фр. 1.80.

Дјечја хаљиница, одабран прибор, фина до 6 год., прије фр. 2. —, сад 90 н.

Дјечја хаљиница, одабран прибор, од најфинија кретона, до 6 година, прије фр. 3. —, сад фр. 1.10.

Женске кошуље везене, од постова обичног, прије фр. 1.50, сад 80 н.

Женске кошуље везене, од фина постова, прије фр. 2.20, сад фр. 1.10.

Женске кошуље од шифона, врло фино везене, прије фр. 2.10, сад фр. 1.20.

Радничке кошуље, најтеже врсте у све боје по 80 новч., 90 новч., фр. 1. —, фр. 1.10.

Стофа за цијелокупно прољетње или љетње одијело у све боје за највишег човјека фр. 4. —.

Одабран клубук, најновија чина фр. 1.50.

Ко буде наручио клубука, да изволи назначити обим главе, за гаће ширину крока (дужина ноге изнутра) у сантиметр, за дјецу доба живота. Вриједи заиста да сваки покуша наручити што, да се увјери о ванредној јефтиниости и ваљаности робе. Шаље се одмах тек се пошље новац или на исплату на пошти. Молимо да се добро мотри на адресу:

KLEIN'S

Internationales Export-Waarenhaus
Wien, I., Kohlmessergasse 7.

Што се не би свидјело купцу, измијениће се другим, или ће се врати новац.

(8—25)